

Nový Jeruzalém č. 9/2016

Zpravodaj pro 201. prosebnou mariánskou pouť,
která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Pavlově v úterý 13. září 2016 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb ve Žďáře II.

Ve sobotu 13. srpna přijelo a přišlo na pouť NJ do basiliky P. Marie a sv. Mikuláše třemi autobusy, auty a pěšky asi 750 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání biskupa Mons. Pavla Konzubla na pouti NJ v Žďáře:

Milí přátelé, možná jste si všimli, že dnešní texty, které jsme četli, si hodně vztahují k Eucharistii, ke mši svaté. K tomu, kvůli čemu jsme sem všichni přišli, přijeli, přicestovali.

Jedna lidová pohádka z Dálného východu vypráví o muži, který se chtěl vetřít do přízně čínské princezny. Protože to byl zloděj a ničema, kterému koukalo darebáctví z očí nechat si zhotovit na obličej masku dobrého a vlídného člověka. A princezna jím byla zcela uchválena. Strávili spolu celý rok, který byl pro toho ničemu plný přetvářky a strachu z prozrazení. Když se přiblížila lhůta chystané svatby, musel s pravdou ven. Vyznal princezně jaký je ničema a sňal z tváře onu masku. Jak byli oba překvapeni, když zjistili, že obličej, který před princeznou muž skrýval je navlas totožný s obrazem muže na masce.

Víme a to nejen z pohádek, že láska dokáže proměnit. Bůh prozářil naše lidství svojí láskou. Vzal na sebe v Kristu lidské tělo a vrcholným plodem jeho lásky k nám je právě Eucharistie. V ní Bůh proměňuje naši špatnou tvář tím, že jí přizpůsobuje sobě. V dnešním evangeliu říká Kristus jasně „**Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky.**“ Ježíš si tedy osobuje schopnost uživit nás uprostřed naší prázdnoty, našich starostí, nemocí a našich nedostatků. Boží Syn ztotožňuje chléb, který rozděljuje se svým Tělem, které vydává za nás. A tak se dostáváme ke klíčovému pojmu **Eucharistie**.

Samotný pojem pochází z řeckého slova děkovat. Když si otevřeme katechismus, tak se dočteme, že **Eucharistie je zdrojem a vrcholem našeho křesťanského života**. Je to taky velice důležitá svátost a jak praví stará katechismová definice svátosti – **svátost je viditelné znamení neviditelné Boží milosti**.

Svátost je tedy do určité míry tajemství a promlouvá skrze znamení. **Eucharistie** je – příznivejše se to, tajemstvím pořádným. A protože křesťané vědí, že **zdravý rozum je Boží dar**, tak jsou to povětšinou lidé přemýšliví a tak se každá doba snažila tuto svátost oltářní nějakým způsobem vysvětlit a nebo si ji alespoň přiblížit. První generace křesťanů hovoří o **lámání chleba a společenství stolu**. Primárně je kladen důraz na společenství a to jak s Kristem tak s druhými křesťany. První křesťané neměli kostely, scházeli se po domech, po bytech, modlili se, četli Písmo a jejich setkání bylo spojené s tím, že se skutečně a opravdově najedli. Že to nebyl jenom symbol, společenství prožívali naplno. Tento přístup nám dnes připadá hodně praktický, ale z dnešního pohledu málo teologický. A tak další generace křesťanů začaly víc spekulovat nad tím, jak se z **obyčejného chleba stane Tělo Kristovo**. A odpověď našly v cizím filosofickém pojmu **přepodstatnění**.

Kdy při proměňování se mění podstata, tedy **chléb na Tělo**, ale vlastnosti chleba jako forma a chuť zůstávají. A tak jsme filosoficky problém vyřešili, alespoň podle zákonů logiky. Ve 13. století dochází k posunu ve vnímání **Eucharistie**, více než pokrm se stává předmětem úcty a my tu máme výstav **Nejsvětější svátosti**, adorace, průvody **Božeho Těla** a podobně. Lidé místo ke svatému přijímání více začali chodit na svátostně požehnaní. Zdá se ale, že středověká filosofická logika a stejně tak i chození na požehnaní dnešní lidi až tak moc nebere. A tak současní teologové vymysleli další pojem – takzvanou **transsignifikaci**.

Nebojte se, není to žádné zlé slovo. Můžeme si jej představit, jako když kovář zpracovává kov do nového tvaru. Tvaru, který může sloužit něčemu novému, třeba do tvaru kliky u dveří. Kov

má najednou nový účel. Také Ježíš při poslední večeři, vzal do svatých a ctihodných rukou chléb, aby ho nejen proměnil, ale aby mu dal nový účel, než být jenom kouskem chleba. Svatý Ignác Antiochijský třeba říkal, že **Eucharistie je lékem nesmrtelnosti**. Svaté přijímání je tedy pro nás, pokud k němu **přistupujeme s vírou, zárukou nebeské blaženosti a tělesného vzkříšení**.

A tak pokud jste alespoň trochu poslouchali, tak možná cítíte, že každé to přiblížení se **tajemství Eucharistie**, tak trochu pokulhává a úplně nás neuspokojuje. A to proto, že **Eucharistie** je skutečně stále a pořád tajemstvím. Přesto, ale každé přiblížení nám může něco sdělit. Na konci mše svaté se v latinském jazyce říká: „**Ite missa est.**“ Volně bychom řekli: „**Jděte na misie.**“ S čím na naši misi, na naše misie máme z chrámu Páně odejít? Třeba s tím, že když jsme přijali **Tělo Kristovo**, když jsme přijali **Eucharistii**, tak máme **poslání vytvářet společenství, máme také poslání provést sami nějakou změnu**. Máme se **měnit k obrazu Božimu**. My často děláme tu chybu, že lidi okolo nás se snažíme změnit k obrazu svému. Ale naším **posláním je měnit je k obrazu Božimu**. Když kráčíme k svatému přijímání, tak si můžeme uvědomit, že jsme **lidé cesty**. Jsme na cestě, a to na cestě, kterou šel před námi a jde s námi sám Ježíš Kristus, který nás obdarovává. **Tak já Vám všem přeji šťastnou a požehnanou cestu**.

Po zaplacení autobusů a nutné rezie zůstalo **27 461 Kč**, které jsme poslali na účet Likvidace Lepry – na léky pro léčení malomocných. Pán Bůh zaplat' všem dárcům. Poděkování patří také místnímu faráři otci Vladimírovi a všem farníkům ze Žďáru, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ. K tomu vyjádření osobní vděčnosti...a lítosti: „Dvoustovka“ mě mile překvapila vysokým počtem poutníků, velkým darem pro malomocné, skromností – obešla se bez koláčků a tleskání lidem v kostele a také zabolet malý počet zpovědníků (ale v sobotu a ještě k tomu o prázdninách, díky i za těch sedm – nedostalo se na všechny zájemce o svátost smíření. Bohu a Vám díky. jL

Představení hlavního celebranta 201. poutě NJ v Pavlově, kterým bude (dá-li Pán Bůh) preláta Mgr. Václav Pícha, JC. D., vikář českokrumlovský, duchovní správce 13 farností, kancléř kurie, soudce, zástupce soudního vikáře, kanovník, člen kněžské rady, sboru poradců, liturgických komisí.

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště: P. Václav Pícha, 52 let, narozen v Českých Budějovicích. Po základní škole jsem vystudoval gymnázium v Trhových Svinech (v Českých Budějovicích z kadrových důvodů jsem studovat nesměl). Pak jsem studoval nástavbové studium v Kaplici – počítače. Pracoval jsem v Pozemních stavbách České Budějovice jako pomocný dělník na stavbě – totiž halu na počítač teprve stavěli. Pak jsem ze stavby skutečně přešel k počítači jako programátor – asi na půl roku. Pak následovala dvouletá vojenská služba v Karlových Varech, kde jsem byl zdravotnickým instruktorem. Z vojny jsem se přihlásil do kněžského semináře v Litoměřicích a na odvolání jsem pak byl přijat – studium v letech 1986 – 1990. Poslední rok semináře jsem prožil v Praze a studium zakončil na TF KU s titulem Mgr. 12. října 1991 jsem byl v Českých Budějovicích vysvěcen panem biskupem Antonínem Liškou na kněze a stal jsem se kaplanem v Domažlicích. Tam jsem byl skoro rok. Po zřízení plzeňské diecéze mě pan biskup přeložil do Českého Krumlova, kde jsem jeden rok byl kaplanem. Pak, 15.8.1993 mě pan biskup Liška jmenoval v Českém Krumlově administrátorem. V roce 1997 jsem se stal okrskovým vikářem vikariátu Český Krumlov. V roce 1998 mě pan biskup poslal studovat do Polska na Katolickou univerzitu do Lublinu na fakultu kanonického práva, kde jsem v roce 2000 získal titul licenciáta kanonického práva. Toto studium bylo externí – jinak jsem normálně pracoval jako kněz ve svých farnostech. Ve studiu jsem pokračoval a v roce 2005 jsem se stal doktorem kanonického práva. Mezitím se stal v Českých Budějovicích biskupem Mons. Jiří Paďour, který si mě vybral za budoucího kancléře. Jezdil jsem tedy určitý den v týdnu se zaučovat také na biskupství. Nakonec jsem byl jmenován kancléřem kurie a soudcem Metropolitního církevního soudu v Praze. V roce 2012 jsem se stal kanovníkem katedrální kapituly v Českých Budějovicích a 28. září 2015 mě pan biskup Vlastimil Kročil jmenoval a instaloval českokrumlovským prelátem. Nyní mám kromě Českého Krumlova na starosti dalších dvanáct svých farností. K tomu mám k dispozici jednoho kněze, jednoho trvalého jáhna, tři akolyty a dvě katechetky jako pomocníky. **Otče co podstatného jste se**

v dětství naučil od rodičů? Dětství a mládí jsem prožil v Českých Budějovicích a už jako malý kluk jsem ministroval. Vyrůstal jsem ve věřící rodině a i naše rozvětvené příbuzenstvo bylo kompletně hluboce věřící – jeden z mých bratřanců na Slovensku se stal také knězem. Dalo by se říci, že volný čas jsem jako kluk trávil především kolem kostela. Od rodičů jsem převzal živou víru a smysl pro spolehlivost. Ačkoli jsme byli chudá rodina, prožili jsme krásné dětství, založené na křesťanských rodinných a příbuzenských vztazích.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Vzhledem k tomu, že jsem vyrůstal obklopen různými kněžími, nebylo tak těžké se rozhodnout pro kněžství, tak nějak to přirozeně vyplynulo. Totiž ti kněží mi dávali dobrý příklad věrnosti a zbožnosti v době komunizmu. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Kněžským vzorem pro mě je Jan Pavel II. a Benedikt XVI. a také sv. Jan Maria Vianney. Z těch českých kněží pan kardinál Tomášek, pan biskup Hlouch a P. Jan Jaroš, redemptorista – velký církevní právník, u kterého jsem trávil nejvíce času a který mě jaksi přirozeně věrohodně kněžství předváděl.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Ve službě kněze považuji za nejdůležitější modlit se za svěřené duše, obětovat za ně svá trápení a doprovázet je duchovním vedením a svátostmi. A nejvíce mě posiluje, když zpovídám a zaopatřuji nemocné a umírající – tady skutečně je předáváme do Božích rukou a dotýkáme se věčnosti. Samozřejmě je důležitá jakákoli pastorační aktivita – práce s rodinami, práce s mládeží a mnoho jiných, ale bez modlitby a oběti za ně to nejde.

Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí? Věřící člověk, pokud chce, aby v jeho okolí vzrostla víra, může pro to nejvíce udělat, když ti druzí na něm vidí, že je věrohodný a věrný své víře, včetně zbožnosti.

Kde vás nejvíce „tlačí boty“? Na otázku, kde mě nejvíce tlačí boty, odpovím: jako kněz mám málo času na věci duchovní, na hlubší duchovní studium, protože jako kněz jsem zahrnuti samou byrokracií, papírováním a materiálními věcmi. Zvláště v poslední době co se týče restitucí a správy majetku. Každý farář je statutárem farnosti a plně před církví a před státem zodpovídá za věci ekonomické a materiální, včetně shánění peněz na opravy kostelů a plnění všech daňových povinností. Tohle je vyčerpávající a bere nám to energii k tomu hlavnímu, k čemu jsme se stali kněžími – že máme být pastýři, kteří se starají o své ovce.

Na co se nejvíce těšíte? Letos se nejvíce těším na to, dá-li Pán, že v říjnu poděkuji Pánu Ježíši za 25 let daru kněžství a Panně Marii za její mocnou ochranu a že to učiním ve Fatimě, kam každý rok jezdím načerpat nových sil. **Jak prožíváte ve svém životě, službě Jubilejní Rok Božího milosrdenství?** Rok Milosrdenství jsem prožil jako poutník do Říma, navštívil jsem Svaté brány všech hlavních bazilik, a prožívám ho především sám jako kajcíník a ve zpovědnici jako milosrdný zprostředkovatel Božího odpuštění.

Sbírkou na pouti NJ v Pavlově bych si přál obětovat na pomoc při splácení opravy vnitřního prostoru místního kostela.

XV. pěší pouti na Velehrad (Vítochovský proud) - zpráva a poděkování.

Pán Bůh zaplat' – všem dobrodincům za jejich dary a pomoc – duchovní i hmotnou. Poděkování také patří všem, kteří poutníkům jakýmkoli způsobem sloužili.

V neděli se vydalo asi 23 poutníků pod vedením P. Mariuse Leacza P. Pavla Habrovce z Radešinské Svratky na Vítochov – tam měli mši svatou a přijali pohostinství místních věřících.

V pondělí po přijetí nových poutníků nás Mons. Jan Peňáz poslal z Vítochova na Velehrad. Vyšlo 43 poutníků – ze Sebranic u Litomyšle do Olešnice přišli 3 poutníci. Cestou do Olešnice nás pohostily ženy z Rovečného na faře v Rovečném. V úterý z Olešnice vyšlo 43 poutníků přes Křetín (duchovní program v kostele, občerstvení), v Letovicích byl v nemocnici vynikající oběd, duchovní program v kostele sv. Václava a hezké přijetí v rodinách v Boskovicích.

Ve středu nás z Boskovic a Valchova vyšlo 56. V Němčicích zastávka s duchovním programem v kostele sv. Mikuláše. V poledne jsme spočinuli u P. Marie Bolestné – v kaplance vynikající bagety, koláče, šťáva. Odpoledne přes Senetářov (duchovní téma v kostele sv. Josefa a občerstvení) do Ruprechtova. Ubytování jsme byli v rodinách a v penzionu paní Ševčíkové v Podomí. Ve čtvrtek jsme vyšli v počtu 59 poutníků z Ruprechtova do Račic, kde jsme se spojili s proudem velkomeziříčským – a v počtu 105 jsme došli přes Rostěnice (mše svatá a oběd od místního zemědělského podniku a farníků), přes Kozlany (pohoštění a kulturní program u paní zubařky) do Milonic – kde nás přivítal místní pan farář a pan kaplan. Po modlitbě v kostele si nás

rozebrali do svých domovů farníci a ti na které se nedostalo, šli na jídlo a nocleh do místní školy. V pátek nás čekala nejnáročnější etapa – z Milonic na horu sv. Klimenta, kde jsme se setkali s proudem Vranova nad Dyjí a Znojma – a společně děkovali za Cyrilometodějské dědictví. Potom jsem došli do Boršic, odkud jsme v sobotu posílení o ty, kteří přijeli autobusy putovali posledních osm kilometrů na Velehrad – 221. Zde jsme obnovili v basilice zasvěcení našeho národa Panně Marii z roku 1993, přijali nové členy Společenství čistých srdcí a sv. růžencem připravili na mši svatou. Koncelebrovanou mši svatou vedl **P. Josef Pohanka ze Žarošic**. Po odpoledním občerstvení a odpočinku jsme vyslechli přednášku jáhna Ladislava o ctihodném arcibiskupu A. C. Stojanovi. Po slavnostním **TE DEUM** a svátostném požehnání jsme se s pozvánkou na 17. pěší pouť na Velehrad v roce 2017 (21. – 27. 8.) rozjeli domů.

Podrobné informace o 16. PPnV najdete na **WWW. poutnik-jan.cz** nebo **www.fatym.cz**

Pozvánky.

13. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Letos uplyne 12. roků co byl P. L. Kubíček - 11. září 2004 - na faře v Třebenicích zavražděn. **Sobota 10. září 2016 - začátek v 8 hodin u hrobu P. Kubíčka na hřbitově v Kunštátě.** Odtud pěšky do Sloupu v Moravském krasu. Během putování je možné přijmout **svátost smíření** (účast přislíbili dva kněží). Modlitby a celý program budeme obětovat **na smír za vraždy kněží v naší vlasti, nová a trvalá duchovní povolání.** V Doubravici na faře bude polední zastávka s občerstvením. V Sloupu v Moravském krasu bude v **17 hod – mše svatá.** Po mši svatě odveze autobus pěší poutníky zpátky do Kunštátu.

Pouť k Božimu Milosrdenství, Panně Marii, sv. Faustyně a sv. Janu Pavlu II. Farnost Olešnice a Společenství Cyrilo-Methodějských poutníků vás srdečně zvou na tuto pouť v sobotu 8. 10. - pondělí 10. října 2016. Program: *sobota - 8. 10. – Wadowice- rodné město Jana Pavla II. – basilika P. Marie - mše svatá, prohlídka muzea sv. Jana Pavla II., kostel sv. Petra - křížová cesta. Neděle – 9. 10. - Krakow – mše svatá, klášter – hrob sv. Faustyny, basilika Božího milosrdenství – zpívaná korunka k BM, nový kostel sv. Jana Pavla II., prohlídka katedrály sv. Stanislava a sv. Václava na královském hradě Wawelu; pondělí – 10. 10. - Kalwaria Zebrzydowska - poutní místo P. Marie (památko Unesco); **Frydek – Místek – basilika Navštívení P. Marie. V ceně pouti : doprava, 2 x nocleh, 2x snídaně, 2 x oběd, 2 x večeře, cestovní zdravotní pojištění, režie, vstupy. Záloha: 2000 Kč, děti – 1000 Kč, děti z početných rodin – 500 Kč. Přihlášky: jáhen Ladislav Kinc, 592 64 Prosetín 79; tel. 516463315, 606948970, 731136801 e-mail: kinc@dieceze.cz Srdečně zvou: P. Tomáš Šíma, Mons. Jan Peňáz, jáhen L. Kinc***

Pouť do Medugorje - 25.10.-30.10.2016 - ještě jsou volná místa. Na konci každého zjevení Panna Maria říká: "Děkuji, že jste přijali moje pozvání". Přijměte tedy její pozvání. Duchovní doprovod zajišťuje P. Martin Hönig (kaplan ze Znojma), přihlášky a informace co nejdříve u Václava Šustra, tel:777 640 961, mail vaclav.sustr@post.cz. Cena 2500 Kč za dopravu, 30 euro za ubytování, možnost objednat polopenzi.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2016 a výhled na 2017:

	14. listopadu	Budišov	12. prosince	Olešnice		
2017	leden	Velké Meziříčí	únor	Lysice	březen	Křižanov
	duben	Měřín	květen	Nové Veselí	červen	Jimramov
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září	Radostín
	říjen	Bystré	listopad	Trpín	prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde - . . . . .

Srdečné pozvání na 202. pouť NJ – v čtvrtek 13. října 2016 v 18 hodin do Jam – hlavní celebrant – ThDr. Ing. Pavle Kopeček Th. D., farář v Podolí, předseda MSKA.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2016. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť), kinc@dieceze.cz

Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www. rovecne.farnost.cz